

De vaste commissie voor Financiën heeft op 15 maart 2018 een aantal vragen en opmerkingen voorgelegd aan de Minister van Financiën over zijn brief van 16 februari 2018 inzake ontwikkelingen in de prudentiële- en beloningsregels voor beleggingsondernemingen in Nederland die uitsluitend voor eigen rekening handelen met eigen middelen en geen externe cliënten hebben (de handelaren voor eigen rekening) (Kamerstuk 32 545, nr. 76) en over het Fiche bij het EU-voorstel Verordening en richtlijn herzien prudentieel kader beleggingsondernemingen (Kamerstuk 22 112, nr. 2485).

De voorzitter van de commissie,
Anne Mulder

Adjunct-griffier van de commissie,
Van Zuilen

I Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de VVD

De leden van de VVD-fractie hebben kennisgenomen van de brief en het BNC-fiche over de regels voor handelaren voor eigen rekening. Deze leden zien in de beoordeling van het kabinet een gewogen besluit, waarbij onderscheid is gemaakt tussen verschillende categorieën beleggingsondernemingen. De leden van de VVD-fractie hebben hierover nog enkele vragen.

De leden van de VVD-fractie vragen hoeveel handelaren voor eigen rekening Nederland kent. Hoe verhoudt zich dat tot het aantal in omliggende landen? Wat was de reden deze handelaren uit te zonderen in de verordening kapitaalvereisten (CRR)? Gelden die redenen nog onverkort?

Wat wordt bedoeld met «te expansief» toegepast, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Hoe kwam dit tot uiting in de Nederlandse regelgeving en had dit eerder voorzien kunnen worden? Zijn er meer landen bij wie de wetgeving te expansief werd toegepast? Hoe komt de Nederlandsche Bank (DNB) tot een andere conclusie dan de Europese Bankenautoriteit (EBA)?

Kan de Minister helder aangeven dat deze wijziging dus geen verruiming van de beloningsregels inhoudt, zo vragen de leden van de VVD-fractie. Kan de Minister tevens bevestigen dat deze wijziging geen nieuw beleid inhoudt maar veeleer een herstel van de oude situatie? Kan de Minister verduidelijken dat deze handelaren geen systeemrisico vormen? Kan de Minister bevestigen dat deze handelaren hun eigen risico dragen? Kan de Minister voorts bevestigen en aangeven waarom van ongewenste externe prikkels geen sprake is?

De leden van de VVD-fractie vragen of de Minister kan aangeven waarom deze handelaren uitgezonderd zijn vanuit het oogpunt van effectiviteit? Is het aannemelijk dat zij naar landen zouden vertrekken waar het toezicht minder goed en effectief geregeld is dan in Nederland? Wordt hiermee het weliswaar kleine risico dan niet vooral verplaatst in plaats van verkleind?

Kan de Minister bevestigen dat ook de voorstellen uit het BNC-fiche aansluiten bij de huidige praktijk in Nederland?

Deelt de Minister de mening dat door de aanpassing van de Wet op het financieel toezicht (Wft), die in lijn is met de bedoeling van de huidige wetgeving en met een voorstel van de Europese Commissie voor een nieuw prudentieel raamwerk voor beleggingsondernemingen, praktisch gezien op termijn niets wijzigt in de huidige regels rondom de prudentiële en beloningsregels voor beleggingsondernemingen?

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de PVV

De leden van de PVV-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de Minister inzake de prudentiële en beloningsregels voor handelaren voor eigen rekening en van het BNC-fiche «Verordening en richtlijn herzien prudentieel kader beleggingsondernemingen». Naar aanleiding van het genoemde punt brengen deze leden het volgende naar voren.

Allereerst willen de leden van de PVV-fractie weten of het klopt dat categorie 1-beleggingsondernemingen onderhevig worden gesteld aan de minimum Common Equity Tier (CET) 1%-eisen voor wereldwijd systeemrelevante banken.

Ook willen de leden van de PVV-fractie weten of het klopt dat categorie 2 en 3-beleggingsondernemingen aan minimaal dezelfde kapitaaleisen moeten voldoen als lokaal systeemrelevante banken.

Verder merken de leden van de PVV-fractie op dat één van de redenen voor het uitzonderen van handelaren voor eigen rekening het gegeven is, dat de kans op vertrek uit Nederland van dit type ondernemingen reëel is. In hoeverre zou het vertrekken van dit type ondernemingen nadelig voor Nederland uitpakken?

Voorts vragen de leden van de PVV-fractie of de onderlinge verwevenheid van beleggingsondernemingen in de categorieën 1, 2 en 3 regelmatig door de toezichthouder zal worden getoetst. Zo ja, hoe vaak? Zo nee, waarom niet?

Daarnaast vragen de leden van de PVV-fractie of per definitie geldt dat er bij categorie 1-beleggingsondernemingen geen onderlinge verwevenheid is.

De leden van de PVV-fractie vragen de Minister om een nadere toelichting van de kapitaaleisen die gebaseerd worden op K-factor. Tevens willen deze leden voor wat betreft de kapitaaleisen die gebaseerd worden op K-factors weten, wat de minimale kapitaaleis is bij afwezigheid van vaste kosten of waarbij de vaste kosten een betrekkelijk klein deel uitmaken van de totale kosten of omzet.

Voorts vragen de leden van de PVV-fractie waarom categorie 2 en 3-beleggingsondernemingen niet verplicht worden een minimum aan reserveverplichtingen aan te houden, zoals reeds gangbaar bij kredietinstellingen in het EU-gebied om zodoende het liquiditeitsrisico te beheersen.

Voor wat betreft het bonusplafond willen de leden van de PVV-fractie weten wat de status hiervan is. Kan de Minister verduidelijken wat de inzet is van dit kabinet? Wat is verder de stand van zaken met betrekking tot de motie van het lid Van Weyenberg c.s. over invoering van een Europees kader voor prudentieel toezicht (Kamerstuk 32 013, nr. 157)?

Verder willen de leden van de PVV-fractie weten of de bonus op enige wijze afhankelijk is van de mate waarin een categorie 2 of 3-beleggingsonderneming aan de gestelde kapitaaleisen (CET1%) voldoet. Behoudt een flitshandelaar dus zijn of haar bonus indien de kapitaalratio op de middellange termijn te laag is gebleken?

Tevens willen de leden van de PVV-fractie weten welke andere EU-lidstaten geen voorstander zijn van het uitzonderen van categorie 2 en 3-beleggingsondernemingen van het bonusplafond. Is Nederland bereid gezamenlijk met deze landen op te trekken?

Ten slotte vragen de leden van de PVV-fractie een toelichting op het gegeven dat een verlaging van 16% van de totale kapitaaleisen wordt verwacht. Vindt de Minister deze verlaging verantwoord? De leden van de PVV-fractie willen hierbij weten of de Minister van mening is dat een verlaging van kapitaalratio's de kans op de maatschappelijke kosten van een financiële crisis vergroten.

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van het CDA

De leden van de CDA-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de Minister en het BNC-fiche. Zij hebben daarover nog verschillende vragen.

De leden van de CDA-fractie zijn heel helder over beloningsregels voor bancaire instellingen: een versoepeling van bonusregels voor bancaire instellingen is niet aan de orde, niet wenselijk en ook op geen enkele manier gelieerd aan het voorstel van de Minister in zijn brief. Kan de Minister dit bevestigen? Kan de Minister ook aangeven welke argumenten voor zijn ambtsvoorganger Dijsselbloem leidend waren om het amendement van de SP-fractie, waarbij beleggers die voor eigen rekening handelen onder het bonusplafond zouden komen, te ontraden (Kamerstuk 33 964, nr. 15)? Kan de Minister nog eens precies aangeven welke partijen destijds tegen het amendement van de SP-fractie hebben gestemd? Hoe reageert de Minister op beschuldigingen als zou hij zwichten voor chantage van deze beleggingsondernemingen? Heeft de ambtsvoorganger van de Minister ook wel eens openlijk het argument gebruikt dat deze ondernemingen zouden kunnen vertrekken indien het bonusplafond ook voor hen zou gelden? Zo ja, waar kunnen wij dit vinden?

De leden van de CDA-fractie vragen hoe het in 2014 door DNB ingevoerde beleid tot stand is gekomen, om handelaren voor eigen rekening onder bepaalde voorwaarden aan te merken als «plaatselijke onderneming» in de zin van de CRR. Is destijds bijvoorbeeld overleg geweest met de EBA? Ook vragen deze leden hoe het kan dat in andere landen een uitzondering op het bonusplafond voor handelaren die voor eigen rekening handelen wel standhoudt? Zijn er nog meer regelingen waarvoor een nationale benadering is gekozen die mogelijk tot bezwaren leiden bij de EBA?

De leden van de CDA-fractie vragen of in Europa er enig land bestaat waarbij handelaren voor eigen rekening wel onder de bonuswetgeving vallen. Zo ja, hoe ziet die wetgeving er dan uit?

De leden van de CDA-fractie vragen naar de situatie waarin handelaren die handelen voor eigen rekening toch onder een bonusplafond zouden worden gebracht. Hoe ver zou een dergelijk plafond strekken? Zouden dan ook particuliere beleggers hier onder vallen? Zo nee, wat is het principiële verschil tussen particuliere beleggers die handelen voor eigen rekening en daar geld mee verdienen en beleggers die dit voor een beleggingsonderneming doen?

De leden van de CDA-fractie vragen naar de stelling, dat handelaren van een beleggingsonderneming die handelen voor eigen rekening geen risico zouden vormen voor het financiële stelsel. Deze leden wijzen in dit verband op de invloed die grote beleggers kunnen hebben op de stabiliteit van het financiële stelsel, wanneer zij ineens grote pakketten aandelen verkopen, ook als daar geen rationele reden voor is. Menig beursval is hierdoor veroorzaakt. Kan de Minister hier op reflecteren en ook op de mogelijkheid dat persoonlijke financiële belangen op die manier wel degelijk een prikkel kunnen zijn? Tenslotte vragen de leden van de CDA-fractie in relatie tot de brief van de Minister waarom hij onderscheidt maakt in een overgangsregime voor de prudentiële regels, die per 31 maart 2018 al ingaan, en beloningsregels, waarvoor een langere (gedoog-)termijn geldt.

Met betrekking tot het BNC-fiche vragen de leden van de CDA-fractie welke beleggingsondernemingen de Minister bedoelt als het gaat om ondernemingen die een uitzondering zouden zijn en die wel een centrale rol hebben binnen het financiële systeem. Wat gebeurt er met die ondernemingen wanneer zij falen? Staat de overheid dan wel garant? Welke beloningsregels gelden voor dergelijke ondernemingen? Zijn deze ondernemingen ook actief in Nederland?

Over de categorie 1-ondernemingen vragen de leden van de CDA-fractie of deze ondernemingen, indien gevestigd in Nederland, zich ook aan het bonusplafond van 20% moeten houden. Voor ondernemingen die vallen in categorie 2 en categorie 3 die wel handelen voor cliënten, en dus niet alleen maar voor eigen rekening, vragen de leden van de CDA-fractie welk beloningsregime van toepassing is. Geldt voor die groepen met het voorliggende voorstel het plafond dat ook voor banken geldt of zijn er andere regels? En indien het plafond geldt dat ook voor banken van toepassing is, gaat het dan om het Europese maximum van 100% of het Nederlandse maximum van 20%?

De leden van de CDA-fractie vragen naar voorbeelden van het omvallen van ondernemingen als bedoeld in dit BNC-fiche en welke invloed hun faillissement had op werknemers, de economie van het land waar zij zich in bevonden en andere bedrijven. Zijn er bijvoorbeeld pensioenfondsen geweest die last hebben gehad van het faillissement van deze ondernemingen? Heeft het kabinet ook een analyse van de redenen van het omvallen van deze ondernemingen? Lag het bijvoorbeeld aan risicovol gedrag, «pech» op de beurs, regelgeving of aan andere redenen? Is überhaupt kennis beschikbaar over slecht presterende ondernemingen in deze sector en hun negatieve invloed op anderen?

Tenslotte vragen de leden van de CDA-fractie of en zo ja, waar de Nederlandse inzet zoals beschreven in het BNC-fiche afwijkt van de bestaande regels zoals die in Nederland gelden.

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van D66

De leden van de D66-fractie hebben met gemengde gevoelens kennisgenomen van de brief over prudentiële en beloningsregels voor handelaren voor eigen rekening, alsmede van het BNC-fiche over de verordening en richtlijn herzien prudentieel kader beleggingsondernemingen. Wat deze leden betreft is er geen behoefte aan enige versoepeling van de regelgeving voor bonussen, noch op Europees noch op nationaal niveau. Met het oog op dat uitgangspunt hebben zij een aantal vragen aan het kabinet over de voorliggende stukken.

Allereerst hebben de leden van de D66-fractie vragen over de inhoud van het voorstel van de Europese Commissie zoals weergegeven in het BNC-fiche. Het fiche schetst de diversiteit aan diensten die beleggingsondernemingen bieden. Deze brede sector wordt door het commissievoorstel in drie categorieën ondergebracht. Wat is de achterliggende argumentatie van het indelen van een complexe sector in drie categorieën? Kan het kabinet een overzicht geven van de omvang van deze sector in Nederland en in Europa per categorie? Hoeveel en welke instellingen vallen in Nederland onder de verschillende categorieën? Hoe werkt deze regelgeving wanneer een onderneming naar een andere categorie verschuift, terwijl bonusclausules contractueel zijn vastgelegd? Hoeveel tijd heeft de onderneming dan om aan de eisen te voldoen die gelden voor de nieuwe categorie waar die onderneming vanaf dat moment onder valt?

Voorts lezen de leden van de D66-fractie met verbazing dat het commissievoorstel een gewijzigd kader omvat voor beloningsregels voor beleggingsondernemingen, waarbij deze beleggingsondernemingen zelf een zogenoemde passende verhouding tussen vaste en variabele beloningen zouden mogen vaststellen. Deze leden verbazen zich hierover, omdat flitshandelaren verdienen aan koersverschillen op de beurs en dus gedijen bij een zekere mate van instabiliteit op de beurs, waar een stabiele economie juist baat heeft bij een stabiele financiële sector met groei

gebaseerd op waardecreatie in de reële economie. Deelt het kabinet deze lezing? De leden van de fractie van D66 constateren dat Nederland de strengste bonuswet van Europa heeft. Deze leden zijn van mening dat van versoepeling van de bonusregels geen sprake zou moeten zijn en dat het kabinet zich op Europees niveau juist zou moeten inzetten voor aanscherping van de Europese bonusregels om deze in lijn te brengen met de Nederlandse. Zij vragen hoe het kabinet zich binnen Europa zal inzetten voor aanscherping van de regels, in lijn met de Nederlandse. Zij vragen voorts wat het kabinet bedoelt met een meer «proportionele benadering,» waarbij beleggingsinstellingen zelf mogen bepalen wat een «passende verhouding» is tussen vaste en variabele beloning. Wanneer met een proportionele benadering een versoepeling ten opzichte van de Nederlandse regels wordt bedoeld, vragen de leden van de D66-fractie het kabinet om dit standpunt te herzien. Zij vragen of het kabinet bereid is een op dit punt gewijzigd BNC-fiche naar de Kamer te sturen, welke consistent is met eerder door de Kamer aangenomen moties aangaande het beloningsbeleid van financiële ondernemingen in brede zin.

Voor categorie 3-ondernemingen gelden, volgens het voorstel van de Europese Commissie, slechts de beloningsregels uit de herziene richtlijn markten in financiële instrumenten (MIFID II). De leden van de D66-fractie verbazen zich hierover. Waarom worden deze ondernemingen buiten de kaders van deze verordening gebracht? Geldt voor deze ondernemingen dat zij wel onderworpen zijn aan de Wet Beloningsbeleid Financiële Ondernemingen (Wbfo) en zo nee, waarom niet? Is het kabinet van mening dat deze ondernemingen wel onder de Nederlandse beloningswet zouden moeten vallen? Is het mogelijk voor een onderneming, die qua omvang in categorie 2 zou zitten, om via een splitsingsconstructie toch onder categorie 3 te vallen en daarmee onderworpen te zijn aan minder stringente regels? Zo ja, hoe wordt een dergelijke ontwijking van beloningsregels tegengegaan? Wordt bij het indelen in de voornoemde categorieën gekeken naar de grootte van de vergunde entiteit of wordt gekeken naar de groep waar de financiële onderneming onderdeel van uitmaakt? In hoeverre vallen beleggingsondernemingen die verbonden zijn aan banken onder de reikwijdte van de verordening? In welke categorie vallen die? Blijven zij tegelijkertijd vallen onder de Nederlandse beperkingen op variabele beloning zoals vervat in de Wbfo? Hoe zit dit voor verzekeraars en pensioenfondsen?

De leden van de D66-fractie lezen dat het voorstel van de Europese Commissie leidt tot een verlaging van de totale kapitaaleisen van 16% voor categorie 2-instellingen. Waarom vindt het kabinet dit wenselijk? Deze leden constateren dat met dit commissievoorstel eisen worden gesteld aan het aan te houden kapitaal, de liquiditeit hiervan en het maximale risico dat een beleggingsonderneming bij een tegenpartij uit mag zetten. Dit impliceert volgens de aan het woord zijnde leden dat er risico's zijn, die bovendien af te wentelen zijn op de maatschappij. Daarnaast heeft de financiële crisis laten zien dat beleggingsondernemingen een risico kunnen vormen voor de stabiliteit op de beurs. De leden van de D66-fractie zijn daarom van mening dat een grotere variabele component binnen de beloning van beleggingsondernemingen een extra prikkel geeft voor flitshandelaren om invloed uit te oefenen op de beurs. Deelt het kabinet dit inzicht?

Internationaal gezien is er juist een druk richting hogere kapitaaleisen. Bazel IV bevat bijvoorbeeld een verhoging ten opzichte van Bazel III. Hoe kijkt het kabinet aan tegen de verlaging van kapitaaleisen in dit commissievoorstel ten opzichte van de internationaal afgesproken verhoging van kapitaaleisen? Deelt het kabinet de mening dat deze versoepeling de verkeerde kant op gaat? Hoe kan het dat de regels die door toezicht-

houders worden opgelegd aan beleggingsondernemingen, per lidstaat verschillen? Welke verschillen zijn er binnen de vijf genoemde lidstaten met significante sectoren, te weten het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Frankrijk, Nederland en Spanje? Zijn de verschillen tussen lidstaten ook met name zichtbaar ten aanzien van categorie 2-instellingen? Bij welke type ondernemingen binnen categorie 2 komen deze verschillen voornamelijk voor?

De leden van de D66-fractie lezen dat het kabinet geen besmettingsrisico ziet bij beleggingsondernemingen. Deze leden vragen of het kabinet hiermee elk besmettingsrisico uitsluit? Dragen beleggingsondernemingen, waaronder flitshandelaren, met hun hoge omloopsnelheid en inherente invloed op koersen niet ook het risico in zich, een bepaalde trend op effecten- of valutakoersen te creëren of versnellen? Zo ja, deelt het kabinet het uitgangspunt van deze leden dat beleggingsondernemingen zodoende meer dan niet-financiële ondernemingen invloed kunnen hebben op de reële economie?

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de SP

De leden van de SP-fractie hebben met weinig enthousiasme kennisgenomen van de prudentiële en beloningsregels voor handelaren voor eigen rekening.

De voorgenoemde leden vragen de Minister hoe hij de motie-Leijten aangaande dit onderwerp voornemens is uit te voeren (Kamerstuk 21 501-07, nr. 1494). Gaat hij de Nederlandse beloningsregels bepleiten voor het hele «gebouw» van handelshuizen en beleggingsondernemingen? Deze leden onderstrepen dat zij het niet goedkeuren dat het bonusplafond sneuvelt, niet alleen voor handelshuizen maar voor alle beleggingsondernemingen. Deze leden vragen de Minister, die op 14 maart 2018 in het televisieprogramma Nieuwsuur aangaf te willen leren van de crisis teneinde een volgende te voorkomen, of juist het verdienmodel één van de zaken was waardoor onaanvaardbare risico's zijn genomen in de financiële wereld. Het is dan niet geloofwaardig dat er toch een vorm van *laisser-faire* wordt geïntroduceerd voor kleine handelshuizen en beleggingsondernemingen.

De leden van de SP-fractie geloven niet dat de redenering van de Europese Commissie geloofwaardig is, namelijk dat inkomsten van beleggingsondernemingen erg wisselvallig zijn doordat zij sterk afhankelijk zijn van de conjunctuur en het beurs sentiment. Deze leden vragen een toelichting van de Minister. Hoe kijkt de Minister aan tegen het argument dat er bij minder systeemrisico ook meer variabel verdiend mag worden? Is dat geen verkeerd signaal voor deze financiële instellingen? Er worden immers wel risico's gelopen bij faillissement door individuen of bedrijven waarvoor of waarin een handelshuis en beleggingsonderneming handelt en belegt.

De leden van de SP-fractie constateren dat met de voorgestelde richtlijn en verordening geprobeerd wordt om het toezicht te vereenvoudigen. Kan de Minister op een rij zetten welke wetten en regels van toepassing zijn op deze sector als het gaat om toezicht? Vervolgens vragen deze leden of de Minister denkt dat de vereenvoudiging echt plaatsvindt. De leden van de SP-fractie vragen of dit voorstel op een goed moment komt, terwijl er nog grote discussies plaatsvinden over de kapitaalmarktunie en de omgang met bijvoorbeeld producten, beleggingen en risico's. Zijn er risico's dat dit voorstel en die van de kapitaalmarktunie toch leiden tot een minder scherp en eenduidig toezicht? Deze leden vragen de Minister of hier en versoepeling wordt doorgevoerd teneinde beleggingsondernemingen te

verleiden aan de kapitaalmarktunie mee te doen. Waarom zijn voorts de huidige regels in het kader van de CRR en de vierde herziene richtlijn kapitaalvereisten (CRD IV) steeds complexer geworden? Deze leden vragen de Minister of het noodzakelijk is deze regels minder complex te maken, mede in het licht van de vele complexe producten die de bankencrisis hebben veroorzaakt.

De leden van de SP-fractie onderschrijven het principe dat strenger wordt omgegaan met beleggingsondernemingen die zo groot zijn dat zij als systeemondernemingen gelden. Kan de Minister de verschillen van toezicht, voorwaarden voor solvabiliteit en andere risico's die er zijn tussen de banken en beleggingsondernemingen zo eenvoudig mogelijk in een overzicht weergeven? Deze leden vragen dit aan de Minister omdat het lijkt dat systeemrelevante beleggingsondernemingen anders worden behandeld dan banken en zij vragen of dit terecht zou zijn. Immers bestaat de mogelijkheid van schaduwbankieren via de beleggingsondernemingen en zou het niet goed zijn als verschil in toezicht en solvabiliteitseisen schaduwbankieren in de hand werkt.

De leden van de SP-fractie vragen de Minister waarom juist voor de beleggingsondernemingen in categorieën 2 en 3 wordt gewerkt met een gewijzigd prudentieel stelsel. Voorts vragen deze leden hoe de Minister tot een K-factor komt als basis voor kapitaalvereisten. Waar zitten precies de verschillen tussen het Nederlandse kabinet en de Europese Commissie? Welk krachtenveld bestaat er tussen deze twee mogelijkheden?

De leden van de SP-fractie vragen de Minister of hij kan beargumenteren wat de relatie is tussen beloningsprofiel en risicovorming, mede in het licht van de beloningscultus voor de financiële crisis. Deze leden vragen de Minister waarom hij een categorie als risicovorming als redelijk criterium gebruikt om beloningsbeleid vorm te geven. Zij vragen de Minister hoe hij dit beloningsbeleid gaat reguleren nu duidelijk blijkt dat excessieve risicovorming aan de orde van de dag is. De leden van de SP-fractie vragen de Minister waarom hij zich zorgen maakt over de hoge kosten en lasten die met deze regels gemoeid zijn. Dienen de regels wel het juiste doel?

De leden van de SP-fractie vragen de Minister waarom in de brief stelling wordt genomen tegen het Bazels Comité en haar complexe standaarden, terwijl haar standaarden juist trachten de risico's in de sector te verkleinen.

De leden van de SP-fractie onderschrijven niet het EBA-advies, prudentiële regels te ontwerpen die meer proportioneel en risicosensitief zijn. Zij vragen wel wat wordt bedoeld met risicosensitiviteit. Tevens vragen zij of dit een werkbaar begrip is als het mogelijk verschillende inzichten tot gevolg heeft. Deze leden vragen een toelichting.

De leden van de SP-fractie vragen de Minister waarom het publieke belang slechts wordt gedefinieerd vanuit het perspectief van het omvallen van banken en niet vanuit hun stabiliteit. Deze leden zijn verbijsterd dat met de lessen van de kredietcrisis het publieke belang slechts geldt voor banken en niet voor beleggingsondernemingen. Zij vragen een toelichting van de Minister aangaande dit standpunt.

De leden van de SP-fractie willen graag weten hoe de Nederlandse inzet tot stand is gekomen. Met wie is gesproken over de inzet voor de onderhandelingen? Voorts vragen deze leden hoe de Minister omgaat met verschillende wensen om het voorstel te wijzigen: wat heeft hogere prioriteit en wat kan gelden als wisselgeld? Zijn er zaken die ertoe kunnen

leiden dat het Nederlandse kabinet niet kan instemmen met het uiteinde-
lijke onderhandelingsresultaat?